

dne 6. března 1926 čís. 2669 byl však uveřejněn jen ve Věstníku min. sprav. ročník VII pod čís. 8. Naproti tomu předpis, že usnesení soudu o vydání musí býti podepsáno soudem, byl řádně vyhlášen v říšském zákoníku (§ 1 zák. ze dne 10. června 1869 čís. 113 ř. z.), vešel tím ve všeobecnou známost a nemůže se proto žalované družstvo omlouvatí tím, že mu (jeho orgánům) nebyl předpis ten znám (§ 2 obč. zák.). Vyplatilo-li žalované družstvo doručiteli úsporné knížky vklad na základě vyhotovení usnesení, jež se přičilo zákonnému předpisu, porušilo povinnost uloženou mu v bodě 4 b) přihlášky k úspornému řízení a jest již z tohoto důvodu povinno nahraditi žalobkyni vzešlou z toho škodu, jejíž výše není sporná. Nezáleží proto na tom, zda žalované družstvo bylo ihned zpraveno o ztrátě úsporné knížky, jak předpisuje bod 8 přihlášky k úspornému řízení.

Čís. 14613.

Povoli-li procesní soud navrácení do předešlého stavu pro zmeškání lhůty k odvolání, jest usnesením jeho vázán i odvolací soud.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, R I 732/35.)

Soud procesní povolil usnesením ze dne 18. dubna 1935 navrácení k předešlému stavu pro zmeškání lhůty k podání odvolání z rozsudku ze dne 24. ledna 1933. O d v o l a c í s o u d vrátil spisy jemu s odvoláním opětně předložené prvému soudu s poukazem na své pravoplatné rozhodnutí ze dne 23. února 1934, jímž odvolání jako opožděné odmítl.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu, by o odvolání dále jednal a rozhodl.

D ů v o d y :

Podle § 150 c. ř. s. vstoupí rozepře povoleným navrácením zase do stavu, ve kterém byla před nastalým zmeškáním. Rozsudek následkem promeškání již vydaný má býti zrušen, když se navrácení povolí. Soud procesní sice tento důsledek — zrušení rozhodnutí vydaného následkem zmeškání — nevyslovil; tento plyne však z dotčeného ustanovení zákonného, takže toto rozhodnutí nemůže brániti novému projednání a rozhodnutí o odvolání, které po povolení navrácení nutno uznati za podané včas. Podle § 153 c. ř. s. není proti povolení navrácení k předešlému stavu opravného prostředku. Neprávem obíral se odvolací soud v napadeném rozhodnutí i důvody rozhodnutí soudu procesního. Jeho pravoplatné usnesení naopak váže i soud odvolací.

Čís. 14614.

Nekalá soutěž.

Proti nekalé soutěži nelze se brániti rovněž nekalou soutěží.

Pro výklad závadného oběžníku je rozhodné, jak mohl býti oběžník ten vykládán zákazníky.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, Rv I 1418/35.)

Žalobce byl po celou řadu let zaměstnán u žalované firmy jako komerční ředitel pražské prodejny a opověděl po svém vystoupení ze služby u žalované firmy samostatný obchod textilním zbožím. Před 30. dubnem rozesílal i cukrovarům oběžník, kterým jim oznámil zřízení vlastního podniku a jim zároveň učinil nabídky pro filtrační materiál. Oběžník má toto znění: »Dovoluji si Vám oznámiti, že jsem po 10leté činnosti jako ředitel firmy P. A. Š. & syn v L. vystoupil ze služeb této firmy a zařídil pod výše uvedeným zněním vlastní závod. V příloze dovoluji si Vám předložit nabídku filtračního materiálu pro letošní rok a doufám, že mně na základě stanovených výhodných cen alespoň část potřeby svěříte k dodávce. Mé dlouholeté zkušenosti ve výrobě tohoto druhu zboží zaručují Vám dodávku bezvadného a jakostně vyhovujícího materiálu. Vzorky nabízených druhů nepřikládám, uvádím však v nabídce vždy druh konkurenční, jemuž mnou nabízená jakost zaručeně vyhovuje a ujišťuji opět dodávkou plně vyhovujícího zboží«. Žalovaná firma na to rozesílala různým cukrovarům oběžník ze dne 30. dubna 1932 tohoto znění: »Jak jsme již měli příležitost v několika cukrovarech zjistiti, rozesílá pan Karel S., jenž z našich služeb vystoupil, oběžník, kterým uchází se o dodávku filtračního materiálu pro svůj vlastní účet. K oběžníku pana S-a považujeme za nutno zaujmouti stanovisko. Pan S. uvádí, že jest následkem dlouholeté činnosti u naší firmy s výrobou filtračního zboží co nejpřesněji obeznámen. K tomu podotýkáme, že neměl pan S. s výrobou nic co činiti, že jemu v důsledku toho postup výrobní a jeho technika známy nejsou. Panu S-ovi byl svěřen pouze prodej a zná proto naše druhy a jich ceny, jest mu proto snadným nabízet pod naše ceny. Doufáme, že naši zákazníci, které jsme po léta k úplné spokojenosti obsloužili, zůstanou nám i nadále věrni; kdyby snad mezi nabídkou naší a cenami, nabízenými soutěží, měla býti nějaká větší cenová difference, prosíme o laskavé dotyčné vyrozumění, abychom mohli k nabídce této zaujmouti konkrétní stanovisko a zaručujeme se, že Vás našimi po léta co nejlépe osvědčenými jakostmi obsloužíme alespoň stejně výhodně jako kterákoliv konkurence. Nemáte tudíž zajisté zapotřebí podrobovati se risiku nějakých zkoušek se zbožím neznámé jakosti a hodnoty«. Žalobce, tvrdě, že tímto oběžníkem porušila žalovaná předpisy §§ 1, 2, 10 zákona o nekalé soutěži, domáhá se žalobou, by žalované bylo zakázáno zdržeti se a rozšiřovati údaje obsažené v jejím oběžníku a zaplatiti mu odškodné. P r v ý s o u d vyhověl žalobě jen částečně, vysloviv, že žalovaná jest povinna zdržeti se a rozšiřovati údaje, že žalobce neměl s výrobou filtračního aparátu nic co činiti, že mu v důsledku toho postup výrobní a jeho technika nejsou známy a zároveň odsoudil žalovanou k zaplacení odškodného; jinak žalobu zamítl. D ů v o d y: Žalobce i žalovaná firma zabývají se prodejem t. zv. filtračního materiálu, jsou tedy soutěžiteli ve smyslu § 46 zák. o nekalé soutěži. Tvrzení žalované, že žalobce dopustil se svým oběžníkem nekalé soutěže ve smyslu §§ 1, 2 a 10 zák. o nekalé soutěži jest pro posouzení věci irrelevantním, ježto žalovaná, jak sama udává, na žalobce nepodala žalobu. Bylo proto pouze rozhodnouti, zdali žalovaná obsahem svého oběžníku se provinila proti zákonu o nekalé soutěži, zejména, zdali tvrzení žalované firmy, obsažené v oběžníku ze dne 30. dubna 1932, jsou pravdivá a zda žalovaná byla zvláštními okolnostmi

nucena učiniti údaje pravdivé u vědomí, že mohou podnik žalobcův ve značné míře ohroziti. Žalobce nastoupil do služeb žalované firmy asi v r. 1922 jako ředitel pražské prodejní kanceláře. Dostával nabídky, ceníky a vzorky, a staral se o komerční stránku obchodu. S výrobní stránkou neměl nic společného. Do továrny do L. dojížděl pouze několikráte do roka k jednodennímu, nejvýše několikadennímu pobytu v případě důležitějších jednání, týkajících se jen prodeje zboží. V r. 1931 byl v továrně žalované firmy po dobu asi 3 týdnů, vždy asi 3 až 4 dny v týdnu, po kteroužto dobu zastupoval V-ého v tuzemském prodejním oddělení. V tomto ani v žádném jiném případě nebyl žalobce zúčastněn výroby zboží. Žalobce přinesl občas námět na zlevnění neb zavedení nového výrobku, případně jeho zhoršení, technická data však projednána nebyla, pouze snad všeobecně jako na příklad, že by některý druh zboží mohl býti řidčí, některý méně bílý, některý materiál zase hrubší nebo jemnější. Pozastavené neb reklamované zboží bylo žalobcem zasláno do továrny a po odborném a podrobném prozkoumání v továrně byla žalobci písemně dána direktiva, co a jak má konsumentům vysvětliti. Žalobce měl tedy v době svého zaměstnání u žalované firmy jako komerční úředník pouze na starosti odbyt výrobků a akvisici zákazníků a neměl nic společného s technickou stránkou výroby, nebyl však zaměstnán při výrobě filtračního materiálu. Podle názoru soudu jest ale nepravdivé povšechné tvrzení žalované, že žalobce s výrobou neměl co činiti a že z důsledku toho postup výrobní a jeho technika mu známy nejsou. Žalobce psal ve svém oběžníku »mé dlouholeté zkušenosti ve výrobě tohoto druhu zboží zaručují Vám dodávku bezvadného a jakostně vyhovujícího materiálu«. Toto tvrzení jest povšechné a žalobce tím netvrdil, že získal zkušenosti ve výrobě filtračního materiálu u žalované firmy. V citovaném oběžníku oznámil sice žalobce, »že po desetileté činnosti jako ředitel firmy P. A. Š. & syn v L. vystoupil ze služeb této firmy a zařídil si nový závod«, leč tento pasus oběžníku není v souvislosti s další částí oběžníku, ve které žalobce psal, že má dlouholeté zkušenosti ve výrobě filtračního materiálu, ježto prvou část oběžníku jest podle názoru soudu pouze pokládati za jakési doporučení. Žalobce jako začátečník musil míti zájem interesentům sděliti, že v oboru, ve kterém se osamostatnil, byl již zaměstnán u zavedené firmy. Že však žalobce má zkušenosti ve výrobě filtračního materiálu bylo zjištěno. Žalobce byl před nastoupením u žalované firmy zaměstnán asi 12 roků u firmy H., u které měl možnost seznámiti se s výrobou filtračního zboží. Šéf této firmy zabýval se hlavně s filtračním materiálem a když zemřel, převzal žalobce prodej filtračních látek a návštěvu cukrovarů. Žalobce projevuje při obchodním vyjednávání tolik odborných a technických vědomostí, že činí dojem osoby v tomto oboru technicky s výrobou obeznámené. Podle svědka Adolfa M-a dává žalobce v podniku jeho vyráběti filtrační plátna a plachetky, velice se vyzná ve výrobě a kalkulaci zboží, rozpoznává jednotlivé druhy zboží a při zadávání práce dostává určité dispoice, které se předpokládají pouze u odborníka v tkalcovství. Žalobce byl svého času též u firmy B. ve S. a pak u firmy H. v Brně. Na základě toho jest tvrzení žalované, že žalobci nejsou postup výrobní a jeho technika známy, nepravdivé, při čemž ještě dlužno podotknouti, že tvrzení žalobce, že má zkušenosti ve výrobě zboží, neznámá ještě, že tyto zkušenosti získal

tím, že byl zaměstnán při výrobě tohoto zboží, zejména při výrobě v továrně žalované, neboť žalobce jako vedoucí komerční úředník měl příležitost při své dlouholeté obchodní činnosti doslechem v rozhovorech s odborníky, při svých návštěvách v továrně a pod., získati informace o výrobě, resp. obeznámiti se s výrobou, aniž musel sám při výrobě býti zaměstnán. Tvrzení žalované, že žalobci postup výrobní a jeho technika známy nejsou, jest podle názoru soudu způsobilé podnik žalobcův jako začátečníka ve značné míře ohroziti, neboť jest zřejmo, že zákazník nemůže míti plnou důvěru k osobě prodávající, která se sama ve zboží a jeho výrobě nevyzná, domnívaje se, že podnik žalobcův nebude moci přáním zákazníků, pokud se týče výroby jednotlivých zvláštních druhů zboží, kvality a ceny, vyhověti, což může míti při velké konkurenci a za nynějších nepříznivých hospodářských poměrů za následek zničení podniku soutěžitelova. Z obsahu oběžníku žalované jest zřejmo, že žalovaná chtěla tímto způsobem si zjednati soutěžní přednost na újmu žalobce, a musila si býti vědoma, že tím ohrožuje podnik žalobce. Toto jednání odporuje ustanovením §§ 1 a 10 zákona o nekalé soutěži. Jednání žalované bylo, pokud se týče tvrzení, že žalobce nezná postup výrobní a jeho techniku, způsobilé ohroziti, resp. poškoditi podnik žalobcův, vyloučiti toho ze soutěžného boje a tím i ohroziti jeho existenci, a to tím spíše, když žalobce byl teprve začátečníkem a závadného jednání se dopustil jeho bývalý zaměstnavatel, kterého se žalobce ve svém oběžníku dovolával. Následkem toho musila i trpěti osobní důvěryhodnost žalobce u zákaznictva. V uvážení těchto okolností přiznal soud podle volného uvážení žalobci přiměřené odškodné za utrpěné příkoří, t. j. za újmu jeho dobré pověsti a obchodní cti u zákazníků. O d v o l a c í s o u d nevyhověl dovolání: D ů v o d y: Třebas žalobce nebyl u žalované zaměstnán při výrobě filtračního materiálu, uznal první soud právem za nepravdivé tvrzení žalované, že žalobce neměl s výrobou filtračního materiálu nic co činiti a že mu v důsledku toho postup výrobní a jeho technika známy nejsou, když zjistil, že žalobce má zkušenosti ve výrobě filtračního materiálu. Že oběžník žalované reagoval na oběžník žalobcův, který pokládá žalovaná za jednání nekalé soutěže, ale pro který sama žalobce nežalovala, je nerozhodné, neboť ani proti nekalé soutěži nelze se brániti rovněž nekalou soutěží (Skála str. 140, Hamann str. 60, Rosenthal str. 11, 39). Že žalobce není výrobcem, nýbrž obchodníkem, je též nerozhodné. Totéž platí o označení jeho obchodu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Je nerozhodné, má-li žalovaná za to, že se žalobce dopustil nekalé soutěže a že jí svým oběžníkem — jak ona míní — vyprovokoval; měla-li žalovaná za to, že byla porušena práva, jež by dovozovala ze zákona proti nekalé soutěži, směla a měla je uplatniti žalobou, nebyla však oprávněna sáhnouti ke svépomoci (§ 19 obč. zák. o.), zvláště, když takovým svépomocným jednáním mohla porušiti práva žalobcova a způsobiti mu škodu, aniž třeba dosáhla účinku, který měla na mysli. O tom nelze pochybovati, že právě oběžníkem žalované mohl býti žalobce jako

bývalý zaměstnanec žalované a jako začátečník ve značné míře hmotně poškozen; když pak žalovaná mimo onu sebeobranu, k níž však oprávnění nelze jí přiznati, nemůže uvést, že by k oné akci byla bývala nucena zvláštními okolnostmi, pak by nesešlo ani tolik na tom, byl-li obsah jejího letáku pravdivý. Ale nad to nižší soudy správně obsah oběžníku posoudily v tom smyslu, že pravdivost jeho udání ohledně zkušeností žalobcových ve výrobě nelze uznati; při tom nesejde na tom, jak si žalovaná obsah oběžníku vykládá, anebo jak si jeho smysl představovala, nýbrž rozhodným je, jak oběžník ten mezi zákazníky mohl býti vykládán a jak jej vyložily oba nižší soudy. Žalobce ovšem nedokázal, že skutečně utrpěl hmotnou škodu; toho však není potřeba, protože stačí možnost takové majetkové škody, která však je povahou věci doložena. Okolnosti, k nimž nižší soudy správně poukázaly, odůvodňují co do důvodů dostatečně také výrok nižších soudů, v němž přiznán byl žalobci nárok na odškodné ve smyslu § 16 odstavec 4 zákona proti nekalé soutěži. Ani kdyby se byl žalobce svým oběžníkem skutečně provinil proti tomuto zákonu, nemohlo by to ospravedlniti jednání žalované, kterým by jemů způsobila osobní příkoří, a nemůže žalovaná právem tvrditi, že si žalovaný onen nepříjemný pocit, který nepřímou samauznává, sám způsobil, protože prý žalovanou vyprovokoval k odvetě.

Čís. 14615.

Případ neplatnosti směnečného závazku.

Bylo-li podkladem vydání směnky právní jednání neplatné podle předpisu § 1 b) zákona ze dne 25. července 1871 čís. 76 ř. z., nevznikl mezi stranami platný závazek směnečný.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, Rv I 1794/35.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítl žalovaný (manžel žalobkyně), že zažalovaná směnka jest neplatná, poněvadž ji vůči žalobkyni akceptoval jako potvrzení o zápůjčce, kterou mu žalobkyně poskytla. Smlovy o zápůjčkách mezi manželi potřebují k platnosti notářského spisu. Směnka byla vystavena na žádost žalobkyně dlouho po poskytnutí této zápůjčky a sice pouze k tomu účelu, aby v případě smrti žalobkyně její dcera měla v rukou nějakou listinu o pohledávce ze zápůjčky. Směnka byla žalobkyni předána jako bianco směnka pouze ke krytí. **P r v ý s o u d** směnečný platební příkaz zrušil. **D ů v o d y:** Podkladem zažalované směnky, jakož i ostatních smenek byla zápůjčka, poskytnutá žalobkyní (manželkou žalovaného) žalovanému. Účelem vydání smenek bylo, by žalobkyně měla pro případ rozvodu v rukách nějakou listinu o tom, že žalovanému dala spornou částku zápůjčkou, případně, by měla proti dceři z prvního manželství pro případ úmrtí žalovaného nějaké zajištění. Podkladem směnky je tudíž potvrzení v zápůjčce a uznání dluhu mezi manžely. Pro nedostatek notářského spisu ve smyslu zákona ze dne 5. července 1871 čís. 76 ř. z. je zažalovaná směnka bezúčinná. **O d v o l a c í s o u d** potvrdil rozsudek prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.